GALERIA SE AMUZĂ

Un mister cu... inițiale

Ionel Vinaru e un footbalist de marcă. Un jucător talentat, sobru și în special modest.

Pe lângă aceste calități însă, cari fac din el un jucător simpatizat, Ionel Vinaru are și un fizic plăcut, ceeace-l face să fie apreciat și din acest punct de vedere. Mai cu seamă de sexul slab.

E explicabil dar că Ionel a reușit să întrunească concomitent sufragiile a două vedete, cari dacă nu prea aveau din belșug talent, erau în schimb foarte nostime.

Viorica Popescu dela «Opera Comică» și Veronica Popescu dela «Opera Dramatică» își revărsau amândouă afluenții de dragoste în inima lui Ionel.

Viorica Popescu l-a cunoscut prima dată la un match și a fost impresionată de modul magistral cum a bătut Ionel un penalty.

Și s'a amorezat de el...

Veronica Popescu a avut fericirea să-l mănânce din ochi când protesta împotriva unui arbitru care nu acordase un fault. I-a plăcut atitudinea lui dârză. Și de-atunci a început să-l iubească.

Fericirea e însă un lucru foarte fragil și într'o bună zi, nu ne interesează motivele, relațiile dintre Ionel și ambele Popescu, s'au răcit proape complect. Iar după câteva zile, ruptura era definitivă.

*

In Dumineca acea înserată, când toate lucrurile erau impregnate de parfumul primăverii, echipa lui Ionel avea să susțină cel mai greu match al anului.

Arena era arhiplină. Era doar un match hotărâtor pentru soarta campionatului.

După o luptă titanică de 90 de minute, echipa lui Ionel a smuls victoria. Pe teren coechipierii l-au sărutat, conducătorii l-au felicitat și în cabină a găsit un buchet de flori cu o carte de vizită: «Te felicit. Vei fi al meu. V. P.»

Toate emoțiile din lume l-au copleșit pe Ionel, căruia îi venia să plângă de bucurie. După câteva momente s'a recules însă, căutând să rezolve cea mai plăcută problemă din viața lui: V. P.! Cine să fie? Viorica Popescu sau Veronica Popescu?

Desigur că Viorica i-o fi trimis florile. Ea e mult mai sentimentală și mult mai puțin ambițioasă decât Veronica.

In aceeaș seară a pornit-o galop spre Viorica. Cum a dat cu ochii de ea, i-a sărit de gât, a îmbrățișat-o și a sărutat-o voinicește, ca un adevărat sportiv.

Dar — stupefacție! — Viorica a făcut feintă dibace, s'a retras cu doi pași și a țipat la el:

— Ai înebunit?

— Cum? Nu mi-ai trimis flori?

— Eu? Pentruce?

— Am câștigat matchul...

— Matchul? Chiar dac'ai fi câștigat lozul cel mare, și tot nu ți-aș fi trimis flori. Bună ziua domnule!..

Pe scară, Ionel își mușca buzele de necaz. Cum să nu aibă el acel instinct al amorezilor care să-i fi spus că florile erau dela Veronica. Ca să-și repare greșeala față de Veronica, a dat fuga la ea.

— Ah! Veronica, iartă-mă, dar nu mi-aș fi închipuit ca după schimbul acela nenorocit de cuvinte, tu o să-mi mai trimiți flori!

— Flori? Eu ți-am trimis flori? Pune-ți termometrul dragă!

Și i-a întors spatele.

Pe stradă Ionel a pus la contribuție întreaga lui materie cenușie disponibilă, ca să dibuiască pe acea misterioasă V. P.

*

A doua zi misterul a fost desvăluit.

Buchetul de flori împreună cu cartea de vizită- «Te felicit. Vei fi al meu. V. P.», au fost trimise de d. Vasile Pontulescu, racoleur din Vaslui.

Cauză și efect...

Confratele Jenny Dumitrescu — deși nu e un pesimist — e totdeauna amărât, din cauza... mașinei, care e veșnic în pană. Și nu din cauza lui, ferit-a Sfântul. Prietenii au grije să-i strivească vreun far sau să-i terciuiască o roată. După împrejurări.

Ultimul prieten al lui Jenny, care i-a invalidat mașina, e B. C. Ceva mai mult. D. B. C. a binevoit să intre cu mașina într'un felinar pe care în două minute l-a pus cu umerii la pământ.

Bineînțeles că plata felinarului i-a fost imputată lui Jenny, proprietarul mașinei. Nu mult, vreo 4.000 de lei.

Zilele trecute, la telefon, Jenny era disperat că nu-l poate găsi pe B. C. și ca să-și descarce sufletul, se plângea unui coleg:

— Uite d-le, dupăce mi-a intrat cu mașina într'un felinar, acum mă ocolește,

— Eh, dragă Jenny — i-a răspuns colegul — desigur că te ocolește pe tine, din moment ce n'a ocolit felinarul.

Manualul bunului ski-eur

Ski-ul e un sport care se practică pe zăpadă. Deaceea vara nu se face ski.

Denumirea de ski vine dela faptul că profanii se ski-monosesc când pun ski-urile în picioare.

Ski-ul e foarte simplu și deci ușor de învățat. Când vrei să faci ski, te duci în vârful unui deal, pui ski-urile în picioare, și-ți dai drumul la vale. Principalul lucru e să-ți păstrezi echilibrul.

Când ai căzut să ști că ți-ai pierdut echilibrul.

Figurile de ski sunt următoarele: Cristiana. Se execută foarte simplu. Faci o piruetă ca un fel de opt, cazi de șapte ori, intri în șase stâlpi și trimiți ski-urile în... nouă cu a brânzii.

Altă figură e Plugul. Apuci bine coarnele ski-ului și te răstorni până faci brazdă în zăpadă. Când faci figura Plugul pe o distanță mică, e Plugușorul.

O derivație a ski-ului e ski-joring, adică skiorul e tras de cai. Și acesta e foarte simplu. N'ai decât să înhami la ski un cal șchiop. Dacă o ia prea repede, te urci cu ski-uri cu tot pe cal.

Ski-ul e practicat pe o scară întinsă, fiindcă necesită un costum foarte pitoresc. Deobiceiu, skiorii se îmbracă cu bocanci, trei perechi de ciorapi de lână, scufiță de lână, pullowere, windeak-uri, kneecker-bockers și o pornesc în regiunile muntoase.

Astfel echipați cum ajung la Predeal înoptează în cabană și de la cinci dimineața până la cinci seara, să fie cât de mare gerul, să fie viscol, joacă table.

Cei mai buni ski-euri sunt jucătorii de curse cari pariază pe șansa lui Andreew-sky.

O mică diferență

— *Vezi, aici sus e la fel ca la St. Moritz — numai că e mai eftin...*
(Bally Hoo, America)

Buletin meteorologic sportiv

PREDEAL 12 Februarie. Azi era să ningă. Dacă ningea, vremea ar fi fost favorabilă ski-ului.

PREDEAL 13 Februarie. Zăpada albă. Atmosfera încărcată în menajurile cu soacră.

PREDEAL 14 Februarie. Par'că le ninge și le plouă oamenilor supărați.

PREDEAL 15 Februarie. Zăpadă abundentă. A plouat și s'a făcut ghiață. Skiorii să vină cu patinele.

PREDEAL 16 Februarie. Ceață Vizibilitatea la 2.000 de metri, cu telescopul.

PREDEAL 17 Februarie. Nu e nici un pic de zăpadă. Zi de primăvară. Vreme favorabilă pentru skiori.

Greu de apreciat...

— *Il vezi pe ăla de sus? E logodnicul meu. Ce spui, nu e drăguț?...*
(The Humorist, Anglia)

Mici ecouri

PRUDENȚA

După reuniunea de Joi seara, doi specialiști discută:

— Imi place, Spakow a fost de data asta foarte prudent...

— ?

— A venit cu tramvaiul și și-a luat o «corespondență»...

LAUDAROȘII

Intre doi ex-footballiști, lăudăroși:

— Când jucam eu football, eram de speriat. Știi ce mi s'a întâmplat odată? Am tras la poartă atât de puternic, încât din cauza shotului a dispărut și portarul și mingea, și arbitrul n'a vrut să recunoască goalul.

— Asta-i fleac. Eu într'un match de «Cupa României» am luat mingea în minutul 1, am driblat atâta, că s'au terminat două reprize, am driblat în prelungiri, și driblând mereu, n'am observat c'a început să se clădească un block-haus pe teren, și i-am driblat și pe salahori, pe arhitect, pe instalatori, am ajuns în dibling la eajul al șaselea, și dacă nu mă împiedicam de paratrăznet, dribam până se expropia bloc-hausul.

CURSELE

La cursele de cai, nu s'a descoperit încă din ce cauză, dar toată lumea termină cu bilanț deficitar din punct de vedere financiar.

Coincidența sau Providența — nu se știe precis care din ele — face ca un anumit grup să recolteze mereu — matematic — succese pecuniare.

Faptul a intrigat la culme pe un hipist, care s'a interesat îndeaproape:

— Cum se face dragă, că acest mic clan, câștigă regulat?

— E chestie de destin!

— Cu alte cuvinte e un clandestin.

O SA COSTE CAM MULT

Simpaticul M. F. e un pasionat al volanului. Cum punga nu prea-i permite, are, de bine de rău, o mașinuță, care, să fim sinceri nu e nici ultimul model și nici un exemplu de sompluozitate.

Săptămâna trecută, pe Bulevard, întâlnindu se cu un prieten, îi spune:

— Dragă Nicule, plec mâine cu mașina la Brașov!

— Foarte bine, dar să știi că o să te coste cam mult trenul, dacă pleci cu... mașina!

CERC VICIOS

Un cunoscut ex-organizator de reuniuni de box — am putea spune un îndrăgostit de box — avea în acelaș timp și pasiunea curselor de cai. S'a lecuit însă de amândouă slăbiciunile.

Deunăzi un amic l-a întrebat:

— Bine dragă, dece te-ai lăsat și de box și de curse, când amândouă rentau destul de bine?

— E adevărat că rentau — răspunse ex-organizatorul — dar ce câștigam depe urma boxeurilor băgam în cai, și ce câștigam depe urma cailor băgam în boxeuri...

O propunere!...

— ***Frumoasă cămașe porți, d-le Ionescu. Pot să ți-o iau după ce te omor?...***
(Ansvers, Anglia)

A FACUT RAU...

La sfârșitul unui match de football, publicul s'a adunat în fața cabanei. Arbitrul a șters-o... englezește.

Un spectator naiv e nedumerit:

— Da de ce-a fugit arbitrul? Poate că lumea asta vrea să-i facă o manifestație de simpatie...

— Așa e el, modest, nu poate să sufere cuvinte de laudă.

Unul din cei veniți la «manifestația de simpatie» a replicat printre dinți:

— A făcut rău că a plecat, fiindcă noi ne-am fi exprimat fără cuvinte...

Manuscrisele pentru pagina de umor, se vor trimite pe adresa: A. Nol, «Gazeta Sporturilor».

„Amicala arbitrilor"

O nouă societate a luat ființă: „Amicala arbitrilor". Noua înjghebare a fost creată din simplul motiv că arbitrii negăsind prieteni, s'au decis să se împrietenească între ei.

Nu vor fi primiți în noua societate decât arbitrii. Persoanele cari doresc să se înscrie, trebue deci să dovedească că sunt arbitri. Dovada se va face cu: coaste rupte, vânătăi, cucuie și alte asemenea dovezi peremptorii.

Cei înscriși în societate își jură veșnică dragoste, legându-se prin jurământ să se viziteze la spital.

Scopul asociației este de a strânge cât mai mult legăturile dintre arbitri. Deaceea se vor strânge în primul rând fonduri serioase, fiindcă, vorba aia, lac să fie, că broaște se adună.

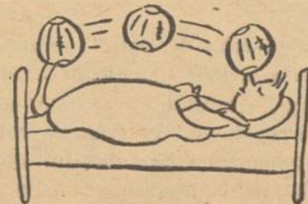
Se va aranja o bibliotecă, pentrucă arbitrii la orice match joacă o carte mare. Alt motiv pentru care se creiază biblioteca, e faptul că după match arbitrului i se spune: car'te *mai repede, că ese scandal.*

Se va căuta, pe cât posibil, ca biblioteca să aibă cât mai multe cărți moralizatoare și în special culegeri de proverbe, ca: „Bate șeaua, să priceapă iapa", „Bate fierul cât e cald", „Bătaia e ruptă din rai" etc.

Marșul arbitrilor va fi făcut pe melodia „Și-am să te bat, și-am să te bat, cu scândura dela pat".

Din scriitorii străini va fi tradus Henri Bataille.

Deasemenea se va da o mare atenție escursiilor. Se va prefera muntele. Nimeni nu va avea însă voie să meargă pe două cărări. Ca să nu se greșească drumul, toți arbitrii vor avea cărarea dreaptă la freză. Pe munți, arbitrii nu vor avea voe să arbitreze, multe decizii fiind adevărate prăpăstii. Se recomandă în special ascensiunile pe deal, fiindcă în genere arbitrii sunt luați la vale.

Când e ghiață...

Minus patruzeci de grade!
Ista-i gerul cum se cade
Pentru hockey. O folie,
Numai dacă'ar vrea să ție,
Și mercurul să nu scadă
C'o să curgă apa'n stradă.

*

Ah! ce bun e patinoarul,
Ghiața-i albă ca și varul,
Scaunele stau lipite
Și așteaptă zgribulite
Spectatorii să sosească
Ca să le mai încălzească.

*

«Hai duduie, hai odată,
Că se strânge lumea toată,
Nu-s din ăia cu orgoliu,
Dar mai bine dă-mi fotoliu
Că's miop și cu chelie,
Ține-o mie, restul ție».
«Hai duduie dă-mi și mie
Un bilet la galerie
Că m'așteaptă nea Mitică
Și-am venit și cu-o gagică..
Arde-mă cu doi lei restu
Că te'nghite — acum arestu».

*

Totu-i luminat feeric
Deși 'n stradă'i întuneric,
Vremea-i rea bat-o s'o bată,
Dar arena-i populată,
Unii stau pe strapontine,
Mulți s'au așezat pe vine,
Și alături, lângă noi,
Pe un scaun câte doi.
— Vezi că-i locul meu, vezi bine,
Ce te'nghesui mă în mine?
Nu mai face gură mare
Și te rog stai în picioare!»
— Lasă-mă te rog frumos
Să mai stau o leacă jos
Fiindcă nu e rost de stat
Cu piciorul degerat!».

*

Uite-i frate, pe patine
Cum merg ca un tren pe șine,
O iau razna cu viteză,
In figura suedeză,
Ce suplețe, o splendoare
Că rămân tot în picioare,
Obiceiuri canadiane..
«Trei de-un leu, frige castane!».

*

Suflă vântul, viscolește,
Chiar și matchul se'ntețește.
«Șpilerii înaintează
Unul pe-altul se driblează
Patinează patinează,
Și e-un ger de Bobotează.
Pân's'ajungă ei la poartă
Haidem la o țuică fiartă.

*

După pauză, firește,
Tot așa e, viscolește,
Sigur, dom'le asta-i bună
Sboară toți ca o furtună.
Sgomote asurzitoare,
Galeria e'n picioare
Și aclamă cu fervoare
O echipă 'nvingătoare,
Și eu nici n'am observat
Pe-unde dracu-o fi intrat
Puckul ăla blestemat.

Interview-express cu Gabrowski

Deși a rămas de căruță, l-am întâlnit în tramvai pe Gabrowski, recentul învins al lui Spakow. Cum Gabrowski nu cunoaște decât limba maternă, l-am întrebat pe românește și el mi-a răspuns pe bulgărește.

— Din ce cauză ai pierdut?

— Incă din momentul semnării contractului, am fost un om pierdut...

— Cum te-ai simțit pe ring?

— N'am avut timp să mă simt, că imediat am fost în nesimțire.

— Care-a fost cel mai mare match al d-tale din carieră?

— Unul de două reprize...

„Jurnalul de bord" al unui arbitru

— Dela calificare până la intrarea în spital —

Găsim interesant să publicăm notele zilnice ale unui arbitru, pentru edificarea opiniei publice asupra caracterului, obiceiurilor și întregei personalități a arbitilor noștri.

Jurnalul cuprinde numai un fragment de viață. Dela calificare și până la intrarea în spital.

Vocație

7 Mai 19... Intre cursurile facultăței de Drept și cursurile facultăței de Litere, am preferat cursurile de arbitri.

Mă atrage cariera de arbitru și anumite semne — fluer noaptea din somn — mă fac să cred că sunt născut pentru această îndeletnicire.

8 Mai 19... Am dat examen. Reușita a fost deplină: primul din 300 de candidați. Sunt fericit că o să am puteri depline, că o să fiu „suveran" pe teren.

9 Mai 19... Mă duc cu logodnica în oraș, la cel mai mare magazin de articole sportive, să-mi cumpăr echipament: tricou, chiloți, etc. Negustorul îmi spune: „Să le purtați sănătoși!"

Semn rău: m'am întors din drum. Am uitat să cumpăr un fluer. Fluer a pagubă...

Sunt fericit. Mâine voiu arbitra un match de Divizie.

Pela orele 9 seara, cineva sună. „Cine să fie?" îmi spun eu în gând, chinuit de un vag presentiment. Și cum servitoarea avea un picior opărit, mă duc să deschid personal. Un domn străin mă salută. Il poftesc în casă. Logodnica și viitoarea soacră, privesc și ele nedumerite la noul mosafir.

Domnul se prezintă. E un emisar al unuia dintre cluburile pe cari o să le arbitrez mâine. Imi întinde un plic. Il întreb:

— Ce-i asta, o scrisoare?, iar el îmi răspunde cu un zâmbet plin de înțelesuri:

— Nu e scrisoare, sunt niște bilete... de bancă!"

Am protestat. Era să-l dau pe mâna parchetului. Dar soacră-mea m'a călcat pe picior de mi-au eșit ochii din cap. Am cedat. I-am cerut plicul:

— Conștiința nu mă lasă, dar soacra mă obligă!"

10 Mai 19... Arbitrez. La prima decizie pe care o fluer...

11 Mai 19... ...

12 Mai 19... ...

13 Mai 19... m'am trezit din leșin. Toată ziua nu fac altceva decât să-mi schimb compresele cu apă de plumb. Și capul mi-e de plumb.

14 Mai 19... Mi se pare că am o coastă ruptă. Am 39 de grade. Nu pot să mănânc. Nu din cauza febrei, dar mi-au dispărut dinții. Logodnica mea vine să mă 'ntrebe ce-i aia „offeside".

15 Mai 19... Ambele echipe mi-au trimes scrisori de mulțumire pentru felul cum am condus jocul. Sunt solicitat pentru Duminecă să arbitrez alt match. Cum să nu accept, când sunt numit de comun acord?

16 Mai 19... Mâine ia rarbitrez. Sunt totuși foarte liniștit. Numai de n'aș visa ceva rău.....

17 Mai 19... Sunt primit cu urale pe teren. Nu știu dece dar, mi-e frică. Tribuna e plină de matahale, înalte, cu spete late. Parcă se uită chiorâș la mine. Ce-mi pasă? Eu voiu fi imparțial. Jucătorii nu mă ascultă. Elimin doi. Se joacă brutal. Mai elimin doi. Mi se pare că jocul va degenera Ce să fac? Mai scot doi jucători. In minutul 8, am rămas eu și portarii Fără să ezit, am oprit matchul pentru lipsă de combativitate și l-am dat câștigat echipei oaspete.

18 Mai 19... Eri am călătorit gratis în ambulanța „Salvării". Nu sunt încă salvat. Nu m'am recules.. O mână îmi e în salonul de chirurgie, un picior în laborator, un maxilar la diatermie. Acum când sunt demontat într'atâtea bucăți, mă gândesc ce bine e ca arbitrii să fie... dintr'o bucată.

Recordurile naționale din 1936

100 METRI

FUGOSU JENICA, a alergat 105 metri, și... n'a obosit.

FOND

ȘOMERU JENICA, a alergat.. până a găsit un serviciu.

GREUTAȚI

NECAJITU JENICA: nevasta, soacră, șapte copii.

CIOCAN

VOINICU JENICA, a aruncat nicovala până la școala «Ciocanul».

DISC

MELOMANU JENICA, cele mai noi discuri: «Spune-mi unde, când și cum», «Mi s'a rupt un fir dela ciorap», «Văduvie» etc.

GARDURI

SPARGATORU JENICA, a sărit zece garduri într'o noapte și n'a fost prins de poliție.

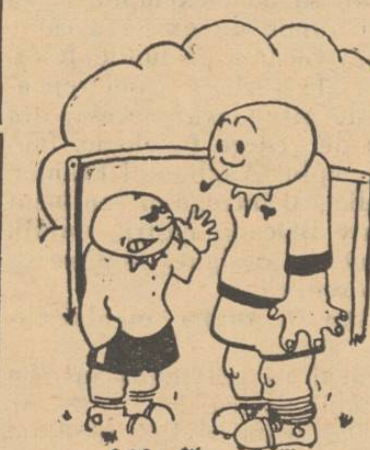
SARITURI

SARMANU JENICA, sare în fiecare zi masa dela prânz.

TRIPLU-SALT

DISPERATU JENICA, a sărit până i-au sărit ochii din cap.

Inexplicabil!

— ***Ascultă, dragă, cum se face că la toate matchurile ești mai înalt ca mine?...***

Ne mai trebue 96 lei

Redacția paginei de umor și-a propus să strângă 100 de lei pentru deplasarea echipei de ping pong. Cine nu găsește inițiativa... deplasată, ne va trimite obolul, care'n nici un caz nu va trece de 5 (cinci) lei, ca să vie rândul la toată lumea.

Primii patru lei i-am primit dela d. Anonim, căruia îi vom publica mâine fotografia și actul de naștere.

Subscripția rămâne deschisă. Rugăm cititorii să rămână cu ochii închiși, pentrucă cine nu deschide ochii, deschide punga.